

Tereza Kovandová: Siluetová animace

posudek vedoucího práce

Tereza Kovandová zvolila pro své cvičení 2. ročníku Plošková etuda techniku siluetové animace. Vznikla tak její verze Červené Karkulky, která se všem, i nám pedagogům, líbila. Při úvahách o tématu svého bakalářského filmu se Tereza zcela logicky rozhodla rozmnožit tuto podařenou kvazipohádku o další tři a natočit technikou animované siluety i svůj bakalářský film. Systematickou několikaletou prací s touto zvláštní a specifickou filmovou ploškou musela prozkoumat okolnosti vzniku této techniky, aby poznala, jak to dělali její předchůdci, na vlastní kůži vyzkoušet a objevit její klady a záludnosti a vymyslet a uskutečnit technologii, v níž pak svůj bakalářský film realizovala. Svoje výzkumy, poznatky a zkušenosti potom vtělila do této diplomové práce.

Kromě obligátního úvodu a závěru rozčlenila Tereza svou práci do tří hlavních částí. V první zkoumá historii siluety jako formy pohyblivého vizuálního vjemu. Zjišťuje, že siluetu najdeme už ve výtvorech pravěkých lidí, v Egyptě i v antickém Řecku. Divadelní kořeny pak nacházíme ve stínovém divadle, které bylo a je populární v celé jihovýchodní Asii. Tereza dále popisuje, jak se stínové divadlo etablovalo i v Evropě a tak se dostává i ke kořenům siluety ve filmu. Tato část logicky končí popisem díla dvou velikánů této techniky – Lotte Reinigerové a Michela Ocelota.

V další části nás podrobně seznamuje se svými vlastními výzkumy a zkušenostmi. Zabývá se siluetou ve 2D a 3D prostoru, detailně popisuje výhody i limity stínové animace. Zabývá se pohybem stínových loutek, pozadím, prostorem i problematikou černobílou, resp. barevnosti stínové filmu.

A konečně ve třetí obsáhlé kapitole popisuje diplomantka svůj vlastní postup práce na siluetových filmech a do podrobnosti nás seznamuje se všemi okolnostmi, které jsou spojené s technikou siluetové animace.

Její práce má tedy vysokou teoretickou i praktickou úroveň.

Rozvržení a strukturu této diplomové práce považuji za logickou a funkční. Tereza kreativním způsobem pracuje s prameny. Citace jsou řádně uvedeny a celý poznámkový aparát je podrobně zpracován. Zdařilá je i grafická úprava. Podstatnou a velice důležitou částí této práce je obrazový doprovod. Vhodně celý výklad konkretizuje a některé pasáže by bez něho byly těžko pochopitelné.

Tereza Kovandová pracovala na své diplomové práci systematicky. Institut vedoucího využívala přiměřeně, obzvláště v závěrečných fázích práce na diplomce. Připomínky zapracovávala inteligentně a promptně. Po této stránce byla její práce vzorová.

Dle mého názoru vzniknul text, který svým rozsahem, hloubkou i prakticky ověřenými zkušenostmi nemá v naší odborné literatuře obdobu. Práci Terezy Kovandové hodnotím známkou A a doporučuji ji k obhajobě.

1. září 2018

Jiří Kubíček